

Verslag vergadering raadsronde raadszaal d.d. 20 juni 2017

Verslag: mevrouw Sinsel

Shared Service Center

Aanwezig:

Fractiewoordvoerders: de dames Heijnen, Meese, Nuyts en Van Ham en de heren Geelen, Gunther, Hoen, Jongen, Passenier, Sabel en Severijns

College: wethouder Aarts

Voorzitter: de heer Van der Gugten

Griffie: de heer Vinju (secretaris)

De voorzitter opent om 19.30 uur de vergadering. De voorzitter deelt mee dat dit een raadsronde is. Vervolgens noemt de voorzitter alle stukken op die op het Shared Service Center betrekking hebben. Het bestuur van de Gemeenschappelijke Regeling SSCZL de ontwerpbegroting SSCZL 2018-2021 heeft vastgesteld alsmede de jaarrekening SSCZL 2016. Op 23 mei zijn de stukken in de eerste raadsronde behandeld. Op basis van de input van de aanwezige woordvoerders is de concept zienswijze aangepast en is afgesproken dat er op 20 juni een extra raadsronde wordt gehouden waar over de business case SSCZL zal worden gedebatteerd. Op 6 juni zijn de stukken voor de tweede keer behandeld en is besloten om op 20 juni behalve over de business case ook over de zienswijze te debatteren. De gemeenteraad bepaalt of er al of niet zienswijzen over deze begroting worden ingediend. Het bestuur van de GR verzamelt de eventuele zienswijzen en neemt een definitief besluit over de begroting SSCZL 2018-2021 en verder en zendt deze vervolgens naar het college van GS. De voorzitter wil allereerst het juridische advies bespreken om daarna al dan niet apart over de zienswijzen en de business case van het Shared Service Center te kunnen spreken.

Het **CDA** (Heijnen) wil het stuk integraal bespreken.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) sluit zich hierbij aan.

De voorzitter vraagt wat het CDA bedoelt met het integrale stuk. Er zijn namelijk drie verschillende onderwerpen aan de orde.

Het **CDA** (Heijnen) is van mening dat het stuk echt integraal moet worden besproken.

De **Seniorenpartij Maastricht** (Sabel) is hiervan ook een voorstander met dien verstande dat het rapport van Capra naar voren kan worden gehaald.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stelt vast dat de voorzitter een ordevoorstel doet waarover gestemd moet worden. Door het advies van Capra naar voren te halen, trechtert de voorzitter echter al. De voorzitter stuurt aldus op de casus.

De voorzitter heeft ook de verantwoordelijkheid om binnen anderhalf uur alles te behandelen. De voorzitter legt het voorstel daarom aan alle fracties voor.

D66 (Jongen), de **SP** (Gunther), de **Seniorenpartij Maastricht** (Sabel), **Partij Veilig Maastricht** (Meese), de **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts), de **VVD** (Severijns), het **CDA** (Heijnen), de **PvdA** (Van Ham), de **Maastrichtse Volkspartij** (Hoen) en **GroenLinks** (Passenier) zijn voor een integrale behandeling inclusief het advies van Capra.

De voorzitter wil nu graag de onderwerpen inventariseren.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) stoort zich aan deze opzet van vergaderen.

De voorzitter vindt het niets bijzonders om dit zo te doen.

D66 (Jongen) wil graag aandacht besteden aan het oordeel over de zienswijzen, de begroting en de business case 2.0.

De **SP** (Gunther) wil graag aandacht besteden aan de begroting en de business case.

De **Seniorenpartij Maastricht** (Sabel) wil spreken over de zienswijze, het juridische advies van Capra, de begroting, de business case, de provincie Limburg, de toetreders en de visie op de fusie samen met een conclusie.

Partij Veilig Maastricht (Meese) wil spreken over de zienswijzen, de begroting, de business case en integriteit.

De **VVD** (Severijns) wil graag spreken over de begroting en de business case.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) wil graag spreken over alle genoemde onderwerpen die zijn genoemd naast de memorie van antwoord en de brief van de provincie Limburg.
Het **CDA** (Heijnen) wil in eerste instantie spreken over de begroting en de business case. Daarnaast wil het CDA ook nog een aantal punten aan de wethouder voorleggen.
De **Maastrichtse Volkspartij** (Hoen) wil over alles spreken, maar ook over de procedure.
De **PvdA** (Van Ham) wil graag spreken over de business case, de begroting, de rol en gedachten van de andere gemeenten en het juridische advies.
GroenLinks (Passenier) wil graag spreken over de zienswijzen, de begroting en de business case.

Eerste termijn

De **Seniorenpartij Maastricht** (Sabel) is het nog steeds eens met het voorstel dat voorligt en de zienswijze om bij majeure veranderingen terug naar de raad te komen. Dat is ook een wettelijke verplichting. Daarmee krijgt de raad beter zicht op de opstartfase en kan de raad een vinger aan de pols houden en tijdig haar mening geven. Pas dan kunnen de opmerkingen van de ondernemingsraad in het juiste perspectief worden geplaatst. Samenwerking betekent echter altijd dat men moet delen en rekening moet houden met ander partners. Het juridische advies is voor de Seniorenpartij aanleiding om de procedure bij de Ondernemingskamer met vertrouwen tegemoet te zien en vormt geen aanleiding voor opschorting. Ook geeft de memorie van antwoord geen aanleiding om nieuwe vragen te stellen. De documenten geven een duidelijk overzicht van de voornaamste risico's die deelname aan het Shared Service Center met zich meebrengen. In de gewone begroting kan men al geen exacte cijfers geven en dat geldt nog meer voor een pro forma begroting. Daarom steunt de Seniorenpartij Maastricht de zienswijze en hoopt dat andere partners ook onze zienswijze zullen steunen. Dat de provincie Limburg is afgehaakt, is begrijpelijk en een logisch stap. De integratie van verschillende werksystemen is een heel lastige klus die vaak mislukt. Een voorbeeld van een succesvolle samenwerking is de BSGW. De toetreding van nieuwe gemeenten is toen pas na de opstartfase gerealiseerd. Een snelle aanwas van toetreders kan ook een zorgvuldig proces verstoren. De bestuurlijke onduidelijkheid bij de toetreders moet echter wel worden opgelost.

Het Shared Service Center is ook geen doel op zich, maar past in het plaatje van de nabije of verre toekomst; een vergaande samenwerking op uitvoeringsgebied met als uiteindelijke doel om te komen tot een fusie van één gemeente in Zuid-Limburg. Alleen dan kan men immers een grote vuist maken naar de landelijke overheid en goed samenwerken met de grensregio. Als men dit doel voor ogen houdt, is het Shared Service Center een kleine maar heel logische stap en worden de geschetste problemen van een andere orde. Het is wel opmerkelijk dat de sommige raadsfracties van Maastricht de voordelen van deze samenwerking proberen te minimaliseren en de resultaten van het sociale plan niet willen afwachten.

Het **CDA** (Heijnen) merkt in de richting van de Seniorenpartij Maastricht op dat de laatste tijd vaker eerst besluiten worden genomen en dat pas daarna over de inhoud wordt gesproken. Het CDA vindt dat een stuk altijd eerst in totaliteit moet worden besproken. Pas daarna kan men daarover een besluit nemen. Het CDA vraagt om dit te herzien.

De **Seniorenpartij Maastricht** (Sabel) antwoordt dat het gaat om een pro forma begroting waarbij men altijd rekening moet houden met wijzigingen. Bij majeure veranderingen heeft de raad ook nog altijd de mogelijkheid om daarover te spreken.

Het **CDA** (Heijnen) wil toch eerst inhoudelijk spreken, omdat sprake is van nieuwe feiten. Men kan immers vaststellen dat er grote problemen zijn bij dit dossier. Het CDA wil liever niet achteraf repareren.

De voorzitter merkt op dat het goedkeuren van een begroting, dan wel het indienen van zienswijzen op een begroting niet aan de orde is.

Het **CDA** (Heijnen) antwoordt bevestigend. De mening van de meerderheid van de gemeenteraad is echter wel zwaarwegend voor de wethouder. Wat zou de wethouder doen als de meerderheid van de gemeenteraad een negatief advies over de begroting geeft? Het CDA is ook blij dat het stuk integraal wordt behandeld. Opvallend is de grote onrust onder het personeel. Het CDA maakt zich hierover grote zorgen. De ondernemingsraad heeft momenteel een zaak lopen bij de Ondernemerskamer. Dit heeft mogelijk gevolgen voor de begroting en dus dan ook grote consequenties voor de gemeente Maastricht. Als de ondernemingsraad in het gelijk wordt gesteld, moet er ook mogelijk een nieuw sociaal plan komen.

De **Seniorenpartij Maastricht** (Sabel) merkt op dat deze kwestie door de ondernemingsraad bij Ondernemingskamer aanhangig is gemaakt. Zowel het college als de ondernemingsraad kunnen daarop vervolgens nog beroep aantekenen. Zo lang kan men echt niet wachten.

Het **CDA** (Heijnen) neemt dit heel serieus en wil hierop toch wachten. Mensen gaan voor de procedure, in dit geval.

Ten aanzien van de originele doelen van het plan stelt het CDA vast dat de gemeente Maastricht heel sterk heeft ingezet op de kosten. Nu blijkt dat dit tegenvalt, zet de gemeente Maastricht in op de andere punten die echter niet zo goed onderbouwd zijn. Het CDA vindt dat dit beter moet worden onderbouwd voordat het CDA een advies geeft over de begroting. De kosten waren namelijk een van de belangrijkste redenen voor de gemeente Maastricht om deel te nemen aan het Shared Service Center.

De **VVD** (Severijns) vindt het sociaal om de kwaliteit van Maastricht ook met andere gemeenten te delen.

Het **CDA** (Heijnen) antwoordt dat de Ondernemingsraad zelfs een groot voorstander is van samenwerking. Nu ligt echter een heel onzalig plan voor. Het laatste punt is dat het CDA heel veel vragen heeft ingediend. De reactie van de medezeggenschapsraad roept echter opnieuw weer heel veel extra vragen op. Daarmee is de ontwerpbegroting niet rijp voor behandeling in de gemeenteraad op 27 juli 2017. Het CDA wil hierover eerst nog inhoudelijk discussiëren.

De voorzitter antwoordt dat geen begroting door de raad wordt goedgekeurd. De vraag is of er wel of geen zienswijze wordt ingediend. De voorzitter vraagt aan het CDA om zorgvuldiger te formuleren. Het **CDA** (Heijnen) antwoordt bevestigend. Een negatieve zienswijze van de gemeenteraad heeft echter mogelijk wel een effect op het besluit van de wethouder. Vandaar dat het CDA deze vraag ook aan de wethouder heeft gesteld.

De voorzitter vraagt aan het CDA om de wettelijke termijnen in aanmerking te nemen. Vandaag is waarschijnlijk de laatste dag waarop de raad eventueel nog zienswijzen kan vaststellen.

Het **CDA** (Heijnen) wil hierover graag met de wethouder spreken. Het college is immers ook verplicht om goede raadsstukken en -besluiten aan de raad voor te leggen. Vervolgens kan de raad hierop zienswijzen indienen.

D66 (Jongen) vindt dat 'samen sta je sterker' zeker geldt voor een Shared Service Center Zuid-Limburg. De inhoud is ook niet nieuw. Vier jaar geleden heeft de raad unaniem besloten om samen een Shared Service Center op te zetten. Vandaag ligt de vraag voor of Maastricht een zienswijze wil indienen. Daarbij heeft men twee smaken; ofwel Maastricht dient een zienswijze in, ofwel Maastricht laat haar beurt voorbij gaan. **D66** vindt dat de geformuleerde zienswijze – gegeven de omstandigheden – de gemeenteraad optimaal in de gelegenheid stelt om te beslissen over de begroting, de bijgestelde begroting en de toekomst van het Shared Service Center. **D66** wil dan ook ja zeggen tegen het raadsvoorstel en ja zeggen tegen de zienswijze die ingediend moet worden. Ook is niet voor niets om een juridisch advies gevraagd. **D66** vindt dit advies ook buitengewoon helder. **D66** wacht dan ook het oordeel van de Ondernemerskamer met vol vertrouwen af en ziet geen reden voor een opschortende werking.

Ten aanzien van de business case 2.0 heeft **D66** waardering voor de ondernemingsraad en de mensen die hun zorgen delen over de cijfers en de redeneringen. **D66** constateert dat nog onduidelijkheid bestaat. Men heeft elkaar echter wel hard nodig om het Shared Service Center uit te bouwen. **D66** pleit dan ook ervoor om een zienswijze in te dienen om daarmee ook ja te zeggen tegen deze pro forma begroting. Verder kan men in de rest van de tijd de praktische vormgeving van het Shared Service Center samen bespreken. Dat kan ook als er een oordeel van de Ondernemerskamer ligt.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt meer uitleg. **D66** keurt dus eigenlijk de jaarstukken goed. Hoe luiden de zienswijzen dan?

D66 (Jongen) antwoordt dat de jaarstukken niet aan de orde zijn. De vraag is of de gemeente Maastricht een zienswijze indient. Dit is een pro forma begroting. **D66** leest vervolgens de tekst van de zienswijze voor (pagina 3 van het raadsvoorstel):

Als zienswijze in te dienen dat begrotingswijzigingen van de voorliggende begroting SSC-ZL 2018 en meerjarencijfers 2019 e.v. aan de gemeenteraad worden voorgelegd ten behoeve van het indienen van eventuele zienswijzen.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) merkt op dat deze zienswijze niets zegt over wat men ervan vindt. Verder is het uiteindelijk – op het laatste moment – toch gelukt om de stukken van de ondernemingsraad aan de stukken van de raadsagenda toe te voegen. Vanuit de memorie van antwoord concludeert de Liberale Partij Maastricht dat de gemeenteraad constant onjuist wordt geïnformeerd.

De **VVD** (Severijns) vindt dat de Liberale Partij Maastricht hieraan dan consequenties moet verbinden.

D66 (Jongen) merkt op dat de Liberale Partij Maastricht niet namens D66 spreekt. D66 is immers ook lid van de gemeenteraad en is van mening niet onjuist geïnformeerd te zijn. Dit is dan ook een persoonlijke mening van mevrouw Nuyts.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) antwoordt dat de belangrijkste reden van de provincie Limburg om niet toe te treden niet aan de gemeenteraad is meegedeeld. De wethouder heeft de brief van de provincie Limburg vrij vertaald en gezegd dat de provincie een argument heeft wat excuseerbaar is, namelijk dat de provincie Limburg andere processen en systemen heeft. Met geen woord wordt echter gerept over het feit dat de provincie Limburg geen fiducia heeft in het plan met de schaalvoordelen. De kosten zijn immers veel hoger dan de opbrengsten. In de memorie van antwoord op de 43 vragen van 6 juni 2017 wordt de gemeenteraad door het antwoord op vraag 4 misleidt (pagina 3). In de volgende paragraaf staat bovendien dat het bedrag zal verminderen met 330.000 euro. In tabel 3 baten staat dat de toetredingsfee 'binnen 5 jaar binnen te halen door nieuwe toetreders'. Het is dan ook aannemelijk dat voor de gemeente Maastricht het totale investeringsbedrag dan 1,3 miljoen euro bedraagt. Uiteindelijk loopt dit bedrag terug naar 700.000 euro, zijnde 6 euro per inwoners. De conclusie kan niet anders zijn dan dat dit niet klopt. Dankzij de berekeningen van de medezeggenschapsraad wordt duidelijk dat de inkoop de gemeente Maastricht onder de streep niets gaat opleveren. Samenwerking in een lichtere vorm gaat de Maastrichtse burger meer opbrengen dan de constructie die nu voorligt. Tot nu toe heeft ook elke samenwerking bij inkoop in het sociale domein niets opgeleverd. Waarom zou dit Shared Service Center dit wel doen?

De **VVD** (Severijns) vindt dat de Liberale Partij Maastricht appels met peren vergelijkt.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt hoe het mogelijk is om een sluitende business case op te stellen als nog niet duidelijk is welke ICT-medewerkers mee over gaan. De conclusie moet zijn dat de business case niet klopt. De wethouder stelt dat de ICT-kosten de komende jaren fors gaan stijgen. Uit de laatste benchmark blijkt echter dat dit niet het geval is. Dat is weer een paar procent op de totale kosten voor Maastricht van circa 7 miljoen euro. De Maastrichtse burger moet daarnaast nog 1/3 van 1,75 miljoen euro betalen om de systemen aan elkaar te knopen en dan is nog niets verbeterd. Kan dit geld niet beter aan het sociale domein worden uitgegeven?

D66 (Jongen) begrijpt dat de Liberale Partij Maastricht de zienswijzen niet goedkeurt. Komt de Liberale Partij Maastricht met een alternatief?

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) kan zich niet voorstellen dat de SP en de Seniorenpartij Maastricht het hiermee niet eens kunnen zijn, want men koerst in 2017 binnen het sociale domein weer af op een miljoenentekort van 8 tot 13 miljoen euro.

De **VVD** (Severijns) kan dit niet meer volgen.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt welk groot maatschappelijk probleem met de ICT daadwerkelijk wordt opgelost.

Verder vormt de gemeente Sittard-Geleen inderdaad een groot risico in verband met hun beroerde financiële situatie. De LPM heeft gehoord dat er een verplichtende stop is ingesteld voor elke uitgave boven de 1.000 euro. Hoe kan Sittard-Geleen dan wel 1,7 miljoen euro bijdragen? Uiteindelijk zal Maastricht dus voor alles opdraaien. Bovendien zal ook in Sittard-Geleen het sociale domein onder druk komen te staan. Dan is het maar de vraag welke investering prioriteit krijgt. Samenwerking is prima, maar dan wel als goede burger, maar niet ten koste van de Maastrichtse burger. Het kan ook niet zo zijn dat eerst gigantische extra kosten moeten worden gemaakt voor een nieuw gebouw en een nieuw opgetuigde staf.

De **VVD** (Severijns) vraagt of de LPM alleen samenwerking goedkeurt als Maastricht daarbij een voordeel heeft.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) zit hier voor de Maastrichtse burger. Samenwerken wil niet zeggen dat de gemeente Maastricht voor de twee andere gemeenten alles moet ophoesten. Als men voordelen wil behalen, moet men niet eerst gigantische extra kosten moeten maken.

De fractie vraagt vervolgens of het juist is dat het juridische advies ten aanzien van de gang naar de Ondernemerskamer door hetzelfde bureau is opgesteld als het advies bij het collegebesluit om het negatieve advies van de ondernemingsraad naast zich neer te leggen. Zo ja, dan stelt de LPM de nodige vraagtekens hierbij. Is het ook juist dat het argument van het politieke primaat niet bij de rechtbankstukken is opgevoerd? De Liberale Partij Maastricht zou graag een inhoudelijke zienswijze willen afgeven. Deze zienswijze moet zijn dat Maastricht nu niet de jaarstukken en de business case uit elkaar wil trekken. Dit moet worden opgeschort totdat de Ondernemerskamer een uitspraak heeft

gedaan. De Liberale Partij Maastricht neemt het signaal ontzettend serieus. Men kan immers zelf ook cijfermatig zien dat de business case niet klopt.

D66 (Jongen) stelt vast dat de jaarstukken niet aan de orde zijn.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vindt dat altijd alles integraal moet worden beoordeeld.

Het **CDA** (Heijnen) was trots dat – onder andere – D66 vandaag alles integraal wilde behandelen. Het gevolg van de zienswijze is dat per begroting wordt gewerkt en dat is salamitactiek. Zo krijgt men nooit meer een integraal beeld.

D66 (Jongen) begrijpt dat het CDA haar handtekening van vier jaar geleden voor een Shared Service Center dus terugtrekt, waarvan akte.

Het **CDA** (Heijnen) is voor samenwerking op allerlei manieren, maar zet geen handtekening onder een zienswijze die niet goed is opgesteld. Hoe verder men gaat, hoe minder integraal de stukken worden en hoe onduidelijker het wordt. Er is ook grote onrust onder het personeel. De procedure gaat momenteel niet voor de mensen.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) wil graag weten hoe ver het altruïsme van de VVD gaat. Het is duidelijk dat Sittard-Geleen en Heerlen bijna niets gaan inleggen en niet gaan investeren in de ICT. De **VVD** (Severijns) is en blijft voor samenwerking via het Shared Service Center. De VVD heeft ook eerder geconstateerd dat een herindeling veel beter is. Maar dat is nu niet aan de orde. De VVD is ook bereid om andere gemeenten te helpen om alles goed op een rij te krijgen.

De **SP** (Gunther) wil spreken over de zienswijze op de begroting. De SP vindt die zienswijze een goede wijze om te komen tot verdere stappen in deze samenwerking. De SP begrijpt ook dat de winstmarges nu lager zijn omdat de provincie Limburg 'even' niet meedoet. De SP heeft alle vertrouwen. Verder zal de SP hier niet spreken over de opmerkingen van de ondernemingsraad. Dat is een zaak van de ondernemingsraad en de rechter die deze zaak in de Ondernemerskamer zal behandelen.

Het **CDA** (Heijnen) heeft hiermee een probleem. Als de ondernemingsraad door de Ondernemerskamer in het gelijk wordt gesteld, heeft dit immers wel degelijk invloed op de begroting.

De **SP** (Gunther) antwoordt dat de raad zo nooit meer iets kan vaststellen. Dat doet de rechter dan voor de raad.

Het **CDA** (Heijnen) vindt het jammer dat de SP geen oog heeft voor alle punten die zijn aangedragen en die ook vragen oproepen. Het CDA vindt dat de zienswijze niet zo maar afgetikt mag worden.

De **SP** (Gunther) heeft alle stukken goed gelezen. Hier wordt over de begroting en de zienswijze gesproken. Het kan zijn dat het wordt goedgekeurd of niet. Als wij die zienswijze indienen en de stekker eruit trekken, gaat het geld kosten. De SP weet dan dat de LPM en het CDA graag met geld gooien. De SP laat de uitspraak van de Ondernemerskamer over aan de advocaat van de ondernemingsraad en aan de advocaat van de gemeente.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) merkt op dat de SP ook graag met geld smijt. Het kost immers ook geld als de SP nu gewoon 'meegaat' met de wethouder.

GroenLinks (Passenier) vraagt aan de LPM niet zo vaak te interrumperen. Dit kost heel veel tijd.

Het **CDA** (Heijnen) merkt richting de SP op niet gewend te zijn aan dergelijk ongepaste opmerkingen.

Uiteindelijk zullen hiermee zo veel kosten gemoeid zijn dat terugtrekken niet meer mogelijk is. Het CDA vraagt om een pas op de plaats te maken. Het CDA wil graag als gemeenteraad een goede keuze kunnen maken.

De **Maastrichtse Volkspartij** (Hoen) vindt het schandalig hoe de coalitiepartijen momenteel ageren ten aanzien van de inhoud. Het stuk wordt door de fracties immers inhoudelijk besproken. De MV heeft ook respect voor de inhoudelijke argumenten van de LPM. De Maastrichtse Volkspartij (Hoen) voelt zich als raadslid door dit college niet erg serieus genomen. De tribune zit vandaag vol met ambtenaren. Dat zijn mensen die de politiek dag en nacht bijstaan om de stad een goed beleid geven. Het gebeurt zelden dat zij hun zorgen uiten over het beleid van het college. Een dag voordat de termijn verloopt...

D66 (Jongen) merkt op dat dit tijdens de vorige bijeenkomst over het Shared Service Center ook een besluit had kunnen worden genomen. De oppositie is toen echter weggelopen.

De **Maastrichtse Volkspartij** (Hoen) vindt dat men dan toch op tijd moet bijeenkomen. Dat is echter niet gebeurd. Het gebeurt op een dag voordat de termijn verloopt. D66 komt ook met een heel sterk argument: 'vier jaar geleden had u het besluit al kunnen nemen en heeft u ja gezegd'. De vorige keer heeft de MV samen met het CDA gevraagd om eerst de 43 vragen van de ondernemingsraad te beantwoorden voordat de MV en het CDA bereid waren om een reactie op de zienswijze te geven. Nu krijgt de raad echter drie rapporten en een aantal bijlages: 'zoek het maar uit. Wij sturen u nu dit en u

heeft de informatie gehad.' In de gehele procedure van deze zaak worden bij de begrotingen verkeerde aannames gemaakt en worden de samenwerkingsverbanden heilig verklaard. Maastricht heeft nu de luiken opengegooid. Als deze begroting wordt doorgezet, zal Maastricht een onevenredig deel gaan betalen. De ondernemingsraad waarschuwt hiervoor terecht, maar ziet het echter zogenaamd helemaal verkeerd. De Maastrichtse Volkspartij heeft het ook nog nooit meegemaakt dat ontzegd werd over 'iets' te spreken als een zaak onder de rechter of de Ondernemerskamer is. Nu kan het echter allemaal doorgaan zonder consequenties. Dit stuk is absoluut onrijp om te behandelen en een bestuurlijke belediging voor de democratie. Nogal wat collega's hebben ook al inhoudelijke feiten genoemd. De Maastrichtse Volkspartij heeft nu alleen de procedure genoemd.

GroenLinks (Passenier) heeft de vorige keer over de begroting gezegd hiermee akkoord te kunnen gaan onder voorbehoud van de zienswijze ten aanzien van majeure ontwikkelingen. Bij de volgende begroting kan dan weer een zienswijze worden ingediend. GroenLinks is het hiermee eens. GroenLinks vindt het van belang om dit in stemming te brengen.

Ten aanzien van de business case heeft de raad vier jaar geleden besloten om een Shared Service Center in te richten. Het college moet dit uitvoeren. In die uitvoering zal dan een aantal business cases passeren. Momenteel ontstaat toevallig – omdat een pro forma begroting voorligt – een moment om door die uitvoerende processen met kaderstellende processen heen te fietsen. GroenLinks stelt vast dat de raad geen bemoeienis heeft met de business case. De wethouder moet dit aanpakken. Wat de raad nu doet is dan ook storend voor het uitvoerende proces van de wethouder. GroenLinks wil hierover dan ook geen uitspraken doen. De fractie begrijpt echter ook de gevoeligheden, maar de raad gaat daar niet over. Het is dan ook schandalig dat de raad zich hierdoor laat beïnvloeden. De raad moet aan de wethouder vragen om de raad in te lichten als dat aan de orde is.

Verder stoort het ook erg dat tijdens de vorige vergadering een aantal partijen zijn weglopen die nu doodleuk vragen om meer tijd. Dat is niet congruent en niet gepast. Daarnaast vindt GroenLinks het in de communicatie van de ondernemingsraad niet gepast als de heer Passenier als raadslid op een bepaalde manier wordt geïnformeerd, daar waar het gaat over persoonlijke zaken die de raad niet aangaan. Het gaat nu dus alleen over de begroting en de zienswijze.

Het **CDA** (Heijnen) vraagt uitleg aan GroenLinks. Het CDA is tijdens de vorige vergadering weggelopen omdat gevraagd werd om een integrale behandeling van het stuk. Ook GroenLinks heeft de oppositie toen niet in de gelegenheid gesteld om het stuk integraal te bespreken. Dat was echt een issue en een reden om niet verder deel te nemen aan het debat. Het CDA begrijpt niet dat GroenLinks nu wel akkoord gaat met de integrale behandeling.

GroenLinks (Passenier) vindt dat de raad zich moet houden aan procedures en tijdspannes. Vandaag is het laatste moment waarop de raad zienswijzen kan indienen. De business case gaat echter over de uitvoering en de raad gaat daar niet over. GroenLinks verwacht van de wethouder dat hij de raad informeert.

Het **CDA** (Heijnen) antwoordt dat er geen tijdsdruk zou zijn geweest als ook GroenLinks de gelegenheid had geboden om het stuk integraal te bespreken. Dat is niet het probleem van het CDA.

GroenLinks (Passenier) stelt vast dat het CDA alles hangt aan het integraal behandelen, terwijl het CDA niet ingaat op de argumenten over de business case.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) merkt op... (*spreekt onverstaanbaar door de voorzitter heen*).

D66 (Jongen) vindt dat de Liberale Partij Maastricht (Nuyts) de vergaderorde moet respecteren, dan wel de zaal moet verlaten.

De voorzitter verzoekt de Liberale Partij Maastricht om kort te reageren.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vindt dat de voorzitter een onderscheid maakt tussen de fracties. De voorzitter is niet meer neutraal. De fractie vindt het ook schandalig dat GroenLinks (Passenier) de LPM in deze positie heeft gebracht. GroenLinks kijkt steeds 'facet per facet'. Dat betekent dat de gemeente Maastricht later in grote problemen zal komen. De fractie vindt dit beschamend als controlerend orgaan.

De **Seniorenpartij Maastricht** (Sabel) heeft een aanvulling op het betoog van de Maastrichtse Volkspartij. In de memorie van antwoord van 6 juni 2017 worden alle 43 vragen uitvoering beantwoord.

Partij Veilig Maastricht (Meese) wil graag een reactie van de wethouder over drie onderwerpen. Partij Veilig Maastricht is verbaasd over deze wethouder die toch een bewezen track record heeft qua gemeentelijke financiën. De begroting is aan de kostenkant gebaseerd op grove en niet onderbouwde aannames en PM-posten. De inkomsten zijn gebaseerd op opbrengsten van mogelijke deelnames van

andere gemeenten die niet hard kunnen worden gemaakt. Terwijl deze begroting nog moet worden vastgesteld, wordt al aangegeven dat nog begrotingswijzigingen komen. Wat is dan de waarde van het vaststellen van deze begroting? Partij Veilig Maastricht verzoekt de wethouder dan ook om met een deugdelijke onderbouwing van de begroting te komen. Anders kan Partij Veilig Maastricht niet anders dan een negatieve zienswijze afgeven over deze begroting.

Ten aanzien van de business case merkt de fractie op dat de raad in het verleden heeft ingestemd met het instellen van het Shared Service Center op basis van destijds geformuleerde doelstellingen. Indien de doelstellingen niet worden gehaald, dient de raad hierover geïnformeerd te worden, zodat de raad een afweging kan maken of de aangepaste doelstellingen in lijn liggen met het besluit van de raad. Een mogelijke heroverweging is aan de gemeenteraad. Partij Veilig Maastricht betwijfelt of het college de raad volledig en juist heeft geïnformeerd vanwege de informatie die de raad van de ondernemingsraad heeft ontvangen. Deze onduidelijkheid dient weggenomen te worden. Partij Veilig Maastricht vraagt aan het college om een deugdelijk onderbouwde business case op basis waarvan de gemeenteraad over doorgaan of stoppen kan beslissen. De voorgelegde business case is onvoldoende onderbouwd. Verder verdient het proces geen schoonheidsprijs. Er is duidelijk sprake van verziekte verhoudingen tussen de ambtelijke top en de ambtenaren op de werkvloer en door het feit dat de gemeenteraad niet door de wethouder maar door de ondernemingsraad is geïnformeerd. Iedereen weet echter dat draagvlak voor een dergelijke operatie onontbeerlijk is. Het MT van het Shared Service Center had hiervoor al in 2013 gewaarschuwd. Er is geen draagvlak als er in financiële zin geen business case is en als er alternatieven zijn die organisatorisch minder complex zijn. Zonder gemotiveerde medewerkers die zich gehoord voelen door de ambtelijke top zullen de doelstellingen van het Shared Service Center nooit worden gehaald. Indien met de ondernemingsraad de procesafspraken zijn gemaakt dat nog geadviseerd kan worden over een definitieve go/no-go/no-go/no-go moment, dient dit gerespecteerd te worden. Signalen van intimidatie van werknemers door de ambtelijke top dienen door het college serieus te worden genomen. PVM verzoekt het college om de verhoudingen te normaliseren en om in gesprek te gaan met de ondernemingsraad en met de medewerkers van het Shared Service Center om het vertrouwen te herstellen. Dit heeft voor Partij Veilig Maastricht de grootste prioriteit. De overleggen met de andere gemeenten over het Shared Service Center dienen – als eerste stap voor het herstel van het vertrouwen – on hold te worden gezet. De aandacht dient nu te gaan naar de eigen organisatie en medewerkers. Escalatie moet worden voorkomen.

De **PvdA** (Van Ham) vindt dat een debat op een behoorlijke manier moet worden gevoerd met respect voor de voorzitter. De PvdA wil nu graag de punten integraal bespreken. Wat doet het college met een eventueel negatief advies vanuit de – voltallige oppositie van de – gemeenteraad? Gaat het college dan toch gewoon hiermee verder?

Ten aanzien van inhoud merkt de PvdA op dat lang niet alle fracties over de business case hebben gesproken. De PvdA heeft ook al eerder gevraagd naar de herziene business case. Nu moet de raad de tien verschillen zoeken in alle rapporten. Zoals de Engelsen zeggen; 'If you can't convince them, dazzle them with details.' De PvdA vraagt om de verschillende business cases duidelijk te duiden. Verder vindt de PvdA de onrust onder het personeel ongekend. De PvdA heeft dit nog nooit meegemaakt. Wat vindt het college hiervan en wat gaat het college hieraan doen? De oorzaak van de onrust is immers de business case.

Ten aanzien van het juridische advies vindt de PvdA het daarin uitgesproken vertrouwen niet voldoende. Wat als de Ondernemerskamer vindt dat de ondernemingsraad wel een punt heeft? Wat gebeurt er als Maastricht niet voor 1 augustus reageert op de begroting van het Shared Service Center?

De **VVD** (Severijns) is het eens met het raadsvoorstel en de zienswijze. In Limburg werkt men op vele manieren samen. De VVD is hierop trots en vindt het ook belangrijk om een betrouwbare partner voor alle gemeenten te zijn en om gemaakte afspraken na te komen. De provincie Limburg is afgehaakt omdat de systemen van de provincie niet aansluiten op de systemen van de gemeenten. De provincie Limburg juicht de samenwerking tussen de gemeenten echter wel toe. Dat staat ook in alle stukken. De VVD vindt vooral storend dat getwijfeld wordt aan de woorden van de wethouder. Dan moet men ook de consequenties nemen en komen met een motie van wantrouwen. De VVD wijst ook af dat persoonlijke woorden van een ambtenaar in het stuk staan opgenomen.

De **Maastrichtse Volkspartij** (Hoen) vraagt of de VVD werkelijk vindt dat een motie van wantrouwen moet worden ingediend.

De **VVD** (Severijns) antwoordt dat dit de weg is als men vindt dat men niet goed geïnformeerd is.

Wethouder Aarts wil en zal de raad altijd zo goed als mogelijk informeren. Er kunnen echter altijd fouten in een dossier sluipen. In 2011 heeft de gemeente Maastricht gezocht naar bezuinigingen, naar samenwerken en naar kwaliteitsverbeteringen. Een van de stappen was de samenwerking met andere gemeenten – onder andere – vanwege kostenbesparingen. Vanuit de portefeuille van wethouder Aarts zijn toen twee processen gestart; één daarvan was de belastingsamenwerking De BSGW is inmiddels neergezet en daarvan heeft Maastricht inmiddels profijt. Het traject van het Shared Service Center was echter uitgebreider. In het eerste jaar bestond onder de ambtenaren ook veel interesse voor de informatiebijeenkomsten. Dit gaat immers over hun baan. Voor dit proces is dan ook veel tijd genomen. De wethouder verwachtte echter ook op hoog niveau weerstand. Dat gebeurt ook bij elke samenwerking. Hierover is ook goed met de wethouders gesproken. In 2014 kreeg wethouder Aarts vervolgens de opdracht van de raad om de mogelijkheden rondom een Shared Service Center te verkennen. Uit de eerste onderzoeken bleek dat sprake was van kansen. Dit is in 2014 vertaald naar de raden toe. Dit waren echter voorspellingen en geen business cases. Op basis van wat er lag, zou het onverantwoord zijn geweest om niets te ondernemen, want er lagen voldoende kansen. De raad kan ook nooit volledig zijn geïnformeerd. De raad heeft ook eerder besloten om Gemeenschappelijke Regelingen op te richten en om het aanbestedingsbeleid te uniformeren. Toen zijn ook al vragen gesteld. De wethouder is toen hiermee aan de slag gegaan zonder iets te forceren. Een van de gesprekspartners daarin was de provincie Limburg. De wethouder herinnert zich ook dat hij aan de raad heeft verteld over het lange gesprek met de provincie Limburg over de verschillende systemen. De provincie Limburg had toen al bedenkingen. Na de provinciale verkiezingen is gedeputeerde Koppe door gedeputeerde Koopmans vervangen. Het nieuwe college van GS zei toen opeens dat het Shared Service Center voor heel Limburg moet gaan gelden. Dat viel heel zwaar. Dit is namelijk heel moeilijk om op te tuigen. De wethouder heeft dit toen laten rusten omdat de wethouder de opdracht van de raad wilde uitvoeren. Na enige tijd wilden de andere gemeenten echter toegeven aan de voorwaarden van de provincie Limburg. Daarna zijn de gemeenten dus gaan doen wat de provincie Limburg vroeg. Tot grote verbazing van wethouder Aarts en de andere bestuurders kwam toen echter het schrijven van de provincie Limburg. Daarna heeft men ervoor gekozen om koninklijk uit elkaar te gaan en niet moeilijk te doen met de afrekening. Het was ook niet zo dat die argumenten voor iedereen golden. De brief wordt nu uitvergroot en hieruit wordt selectief geciteerd. De provincie Limburg betreft dit immers geheel op zichzelf en ziet ook de inkoopvoordelen. Wethouder Aarts vraagt dan ook om die brief goed te lezen.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vraagt waarom de wethouder de brief van de provincie Limburg niet aan de raad heeft gegeven.

Wethouder Aarts antwoordt dat het college dit verder niet relevant vond. De provincie Limburg heeft ook niet gezegd dat de business case slecht is, integendeel. Het is echt kwalijk dat de Liberale Partij Maastricht zo selectief uit de brief citeert.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) merkt op dat de raad het controlerende orgaan is. Waarom laat de wethouder het niet aan de raad zelf over om de brief te beoordelen?

Wethouder Aarts antwoordt dat de raad in haar kaderstellende rol een opdracht aan de wethouder heeft gegeven. Het college voert dus die opdracht van de raad uit. Nadat de provincie Limburg zich heeft teruggetrokken, waren er immers nog voldoende redenen voor het college om door te gaan. De kosten worden nu door drie gedeeld in plaats van door vier. De wethouder vindt dit dan ook een vreemde redenering van de Liberale Partij Maastricht.

Het **CDA** (Heijnen) wil nog graag een vraag stellen.

De voorzitter vraagt of het CDA wel een zinvolle bijdrage heeft.

Het **CDA** (Heijnen) zal deze opmerking van de voorzitter met de burgemeester bespreken. Het CDA wil graag de volledige motivatie van het college weten als een van de vier partijen afhaakt. De raad kan vervolgens zelf een bepaalde waarde daaraan hechten.

Wethouder Aarts antwoordt dat de vraag voor het college was of de business case nog goed was. Het is ook niet correct om selectief uit de brief van de provincie Limburg te citeren om gelijk te krijgen. De business case was dus nog steeds goed. Ook de ondernemingsraad heeft deze brief toen gekregen. Waarom heeft de ondernemingsraad toen niet gereageerd? De wethouder voert ook nog steeds de opdracht van de raad uit om tot een resultaat te komen. De verdere business cases zijn ook aan de ondernemingsraden gepresenteerd. Vorig jaar is ook de eerste begroting van de Shared Service Center gepresenteerd. Nu wordt de tweede begroting aan de raad gepresenteerd. Het Shared Service Center is een bedrijf in opbouw. Men kan dan ook niet meer vermelden dan de werkelijkheid van vandaag. Gaandeweg wordt de begroting dus opgebouwd en dat is heel normaal. De stukken worden ook door de accountant gecontroleerd ter goedkeuring. De wet schrijft verder voor dat men de raad om zienswijzen moet vragen en dat de begroting in het bestuur op een bepaald moment goedgekeurd moet worden.

Door naar een rechter te stappen kan men die wet ook niet opzijzetten. De volgende week – op 27 juni 2017 – is in de raad de deadline. Verder heeft de raad ook al de opmerkingen van de ondernemingsraad en de reactie van het college bij het eerste raadsstuk ontvangen. Daar is de medezeggenschap nog bij gekomen. Buiten de controlerende taak van de raad heeft de raad ook een kaderstellende taak. De wethouder mag dan ook van de raad verwachten dat de raad het college steunt in die taak.

Verder heeft de wethouder ook nog nooit een dergelijke hevige weerstand bij het personeel meegemaakt. De wethouder is hiervan geschrokken. De wethouder begrijpt ook dat de raad vragen stelt, maar de raad moet daarbij niet haar kaderstellende taak vergeten. De wethouder moet namelijk ook in het belang van de burger naar de kosten en de kwaliteit kijken. Verder zijn ook afspraken over klachten gemaakt. Hiervoor gelden voorgeschreven procedures. Het college neemt de klachten ook serieus. Rond de jaarwisseling zijn leden van het GO bij de wethouder gekomen met het verhaal dat er onrust is bij het personeel. De wethouder heeft in dat gesprek gezegd dat hij heel blij is dat dit werd gemeld, zeker omdat dit over de arbeidsvoorwaarden gaat. Het is inderdaad heel ingrijpend om opeens in Heerlen te moeten gaan werken met reistijd in eigen tijd. Daarop heeft de wethouder meteen gezegd dat men heel welwillend naar de gevolgen daarvan zal gaan kijken.

Het **CDA** (Heijnen) waardeert dat de wethouder goed naar de arbeidsvoorwaarden wil kijken. De zorgen van de ondernemingsraad gaan echter over de haalbaarheid van de business case en niet over de reistijd.

Wethouder Aarts antwoordt dat de reistijd diep ingrijpt in het privéleven van werknemers. De wethouder voelt hierin mee en wil hierop acteren. De wethouder zou het ook heel normaal hebben gevonden dat gesproken wordt over een werkgelegenheidsgarantie en de secundaire arbeidsvoorwaarden. De wethouder is echter verbaasd dat het over de business case gaat. Dit is immers een politieke beslissing en geen arbeidsvoorwaardelijke.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) is verbaasd dat de wethouder zo ingaat op de reistijd. De ondernemingsraad gaat in op de business case; deze cijfers kloppen niet. De fractie vraagt om een reactie van de wethouder.

Het **CDA** (Heijnen) sluit aan bij de opmerking van de LPM. In het kader stond ook dat 10 miljoen euro winst zou worden gemaakt. De fractie wil hierover graag spreken.

Wethouder Aarts wil graag de verhoudingen eerst in grove lijnen te schilderen. Daarna zal de wethouder ook nog ingaan op de business case.

De **Maastrichtse Volkspartij** (Hoen) merkt op dat de onrust kwam doordat medewerkers hierover aanvankelijk niet met de raadsleden mochten spreken. Dat heeft een ambtenaar immers gezegd.

Wethouder Aarts vindt dit heel raar. Hierover is overal altijd heel open gesproken.

De **Maastrichtse Volkspartij** (Hoen) heeft deze vraag gewoon aan de betreffende ambtenaar gesteld. Dit gebeurde aan het begin van het proces en daarmee is de onrust groter geworden.

Wethouder Aarts antwoordt dat de Maastrichtse Volkspartij niet weet of het waar is. De fractie heeft ook geen hoor en wederhoor gepleegd en heeft dit ook niet met het college is besproken.

Partij Veilig Maastricht (Meese) wil graag van de wethouder weten wie heeft gezegd dat dit niet klopt. De fractie heeft namelijk ook gehoord dat de ambtenaren niet met de raad mochten spreken.

Wethouder Aarts antwoordt dat hij niet 'bij alles' heeft gezeten. Daarom wil de wethouder graag dat de raad dit meldt samen met een naam – dat geldt ook voor de medezeggenschapsraad – zodat dit kan worden uitgezocht.

Partij Veilig Maastricht (Meese) vraagt of de ondernemingsraad dit bij de wethouder heeft gemeld.

Wethouder Aarts antwoordt dat het college met de medezeggenschapsraad heeft gesproken over alle beschuldigingen over en weer. Voor meldingen gelden ook regels. Later is dit op verzoek van de betrokkenen informeel opgepakt. De wethouder heeft toen echter verder niets meer gehoord.

Wethouder Aarts kan alleen maar naar de argumenten luisteren. De wethouder vraagt om zaken op een nette manier te melden.

Partij Veilig Maastricht (Meese) vraagt uitleg over 'op een nette manier melden'.

Wethouder Aarts antwoordt dat men bij meldingen altijd beide partijen moet horen. De raad speelt echter ook een rol bij deze onrust.

De **PvdA** (Van Ham) wil graag een antwoord op de vraag over de onrust over de business case.

Wethouder Aarts merkt op dat de zienswijze over de begroting gaat. Het college moet zich aan de wettelijke verplichtingen houden. Verder wil de wethouder graag inhoudelijk weten op basis waarvan de

raad de begroting afkeurt. Maastricht is zelf het Shared Service Center aangegaan en heeft al een begroting goedgekeurd. De volgende begroting moest nu in procedure worden gebracht. De wethouder kan dan ook geen reden bedenken waarom de begroting zou moet worden afgekeurd.

De **PvdA** (Van Ham) antwoordt dat de business case de begroting is. Als de business case verandert, zou de begroting moeten veranderen. Daarom zou de PvdA negatief tegenover deze begroting kunnen staan.

Wethouder Aarts antwoordt dat de business case de voor- en nadelen aangeeft. Dat is dus geen schijnbegroting of een alternatieve begroting van het Shared Service Center. Indien men de business case echter niet ziet zitten, moet men de samenwerking in het Shared Service Center opzeggen. Daarvoor gelden procedures. De wethouder kan ook niets verklaren over zienswijzen die hij niet kent. De wethouder zal ook altijd enthousiast de opdracht van de meerderheid van de raad uitvoeren.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) herhaalt de vraag over de toetredingsfee (pagina 44).

De voorzitter antwoordt dat de wethouder alle vragen zal beantwoorden. In de tweede termijn kunnen vragen aan de orde komen die dan nog openstaan.

In antwoord op het CDA geeft **wethouder Aarts** vervolgens aan dat hij pas kan antwoorden als de zienswijzen concreet zijn. De wethouder kan niet vooruitlopen op zaken die hij niet kent. Verder denkt de wethouder dat de mensen van de ondernemingsraad heel goed op de hoogte zijn. Bij de wetsinvoering was ook heel duidelijk dat de wetgever niet wilde dat democratisch genomen besluiten via een omweg door een Ondernemerskamer worden getoetst. De Ondernemerskamer heeft dit in het verleden echter wel vaker gedaan, maar nu is het de vaste rechtspraak dat de Ondernemerskamer vasthoudt aan dit adagium. Zo'n beroep op het adviesrecht heeft – behalve de eerste maand – ook geen schorsende werking. Dat is wettelijk zo geregeld.

De provincie Limburg heeft ook wel degelijk fiducia en wil zelfs aan de inkoop blijven meedoen. Verder is het ook logisch dat er voorinvesteringen zijn gedaan. De raad heeft aan het college de opdracht gegeven om 700.000 euro aan voorinvesteringen uit te geven. Verder is het niet waar dat de inkoop niets oplevert. Inkoop levert wel degelijk een voordeel op. Een deskundige inkooporganisatie van meerdere gemeenten kan altijd beter werk afleveren en biedt altijd massavoordelen. De vraag is alleen hoeveel. Dit gaat altijd over aannames en dit zijn hulpmiddelen om het geloof in getallen te vertalen. De wethouder vindt ook niet dat de gemeente Maastricht fors winst moet maken en dat het personeel met lege handen moet komen te zitten. Men focust nu echter enorm op de kosten, maar er waren meer uitgangspunten. Naast de kosten, was dat kwaliteit en kwetsbaarheid. Bij het samengaan is het ook duidelijk dat er dubbelingen zijn. Maar er zijn ook kansen. Er worden immers ook weer mensen aangenomen. Bovendien gaan mensen ook met pensioen en trekt de arbeidsmarkt ook weer aan. De wethouder vindt de kwetsbaarheid bij de ICT ook heel belangrijk. Daar wordt in de toekomst de schaalgrootte van levensbelang.

Daarnaast heeft de wethouder ook gemist dat aandacht wordt geschonken aan de Heuvellandgemeenten die ook hiervan kunnen profiteren. De wethouder is hierin als mens teleurgesteld. In Zuid-Limburg moet men juist solidair zijn. Verder vindt de wethouder het ook niet goed dat aldus over de gemeente Sittard-Geleen wordt gesproken. Dit is zoeken naar argumenten en dit is niet meer zakelijk, niet redelijk en niet collegiaal. De wethouder twijfelt dan ook geen seconde eraan dat de gemeente Sittard-Geleen haar verplichtingen nakomt.

Partij Veilig Maastricht (Meese) vraagt om het woord.

De voorzitter staat dit toe. De voorzitter vraagt aan de Liberale Partij Maastricht (Nuyts) om de rust in de vergadering te bewaren.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) en het **CDA** (Geelen) vinden beiden dat dit niet kan als de Liberale Partij Maastricht niet mag spreken.

D66 (Jongen) vraagt om de voorzitter en de vergaderorde te respecteren. Klachten kunnen bij de griffie en het presidium worden neergelegd.

Partij Veilig Maastricht (Meese) zal de vraag per mail stellen.

Wethouder Aarts deelt vervolgens mee dat de stukken van Maastricht nog bij de Ondernemerskamer moeten worden ingediend. De gemeente Maastricht moet dus nog schriftelijk reageren. De wethouder weet ook niet wat met 'de rechtbank' wordt bedoeld.

Verder gaat de raad zelf over de vergaderorde en de agenda van de raad. Het college staat ook niet boven de wet. Het stuk is dan ook niet onrijp voor behandeling. De wethouder heeft ook het gevoel dat sommige fracties aan het zoeken zijn.

De **PvdA** (Van Ham) voelt zich hierdoor aangesproken en wil graag reageren.

De voorzitter antwoordt dat de PvdA alle ruimte krijgt in de tweede termijn.

Wethouder Aarts deelt mee dat de raad geenszins onjuist is geïnformeerd. In dit soort processen is de informatievoorziening echter ook nooit volledig. De raad heeft echter altijd die informatie gehad waarop de raad recht heeft. Verder wordt door de PvdA aangegeven dat de business case onvoldoende is onderbouwd. De raad heeft echter in 2014 de visie vastgesteld – en toen had men ook die cijfers niet – en de wethouder gelooft ook nog steeds in deze visie.

De wethouder vindt de verhoudingen met het personeel ook heel goed en hij is ook heel trots op het personeel. De wethouder zal ook proberen om rekening te houden met zaken in de arbeidsvoorwaardelijke sfeer. De wethouder vraagt aan de raad om het signaal af te geven dat men hiermee moet doorgaan. Het personeel heeft immers ook behoefte aan zo'n signaal.

In antwoord op de PvdA geeft de wethouder vervolgens aan dat hij vertrouwen heeft, zeker als de raad dit ook uitspreekt. De business case is uit 2016 en alles zit bij de stukken. In de business case staan de berekeningen van de inkoopvoordelen, de personeelsmutaties et cetera. Dit is ook de toekomst, zelfs als de gemeente Maastricht hieraan niets verdient. Het zijn ook dezelfde mensen die elders gaan zitten. Waarom zou de dienstverlening aan Maastricht dan minder zijn? De wethouder hoopt dat alle werknemers samen collegiaal tot een nog beter product komen.

Tweede termijn

De voorzitter deelt mee dat een beslissing over de voorliggende zienswijze moet worden genomen.

Het **CDA** (Heijnen) wil graag eerst het debat afronden. Het CDA vraagt ten aanzien van de intimidaties of die discussie nu helemaal is afgehandeld. Dit mag ook niet persoonlijk worden. Het CDA is ook een groot voorstander van samenwerking, maar dit moet op basis van goede gronden. De uitspraak van de Ondernemerskamer heeft ook wel degelijk een meerwaarde. Het CDA vraagt verder of per se een Gemeenschappelijke Regeling nodig is voor de inkoopvoordelen. Hierover zou nog gesproken moeten worden. 2014 is inmiddels drie jaar geleden en bij die visie zou het ook helpen als zaken concreet worden. Een pro forma begroting – die zo veel weerstand oproept – helpt daarbij niet.

De **Maastrichtse Volkspartij** (Hoen) vindt het sfeertje – dat hierover niet mocht worden gesproken – de angel in deze zaak. Daarom heeft de fractie dit benoemd. Verder neemt de fractie aan dat de wethouder het zo druk heeft dat hij niet meer weet wat hij anders moet zeggen.

Vervolgens merkt de Maastrichtse Volkspartij op dat bij de beantwoording van de 43 vragen bij de helft wordt aangegeven dat dit niet juist is of dat men dit anders moet zien. Dit gaat over een groot meningsverschil over – met name – de effectiviteit van de samenwerking. De fractie is echter niet tegen deze samenwerking. Men is ooit begonnen met bezuinigen en dat heeft ook voor dit voorstel consequenties gehad. Daarvoor is een berekening gemaakt, waarover de 'tegenpartij' aangeeft dat het resultaat anders is dan hetgeen het college formuleert. Het is dus een dubieuze zaak of men wel op een lijn zit. De ambtenaren maken zich terecht zorgen over de consequenties voor de bedrijfsvoering, ook voor hun eigen functioneren. De Maastrichtse Volkspartij vindt het stuk dus niet rijp voor een hamerslag. Er zijn te veel onzekerheden. De wethouder heeft echter zeker zijn uiterste best gedaan. De Maastrichtse Volkspartij is echter niet overtuigd van het gezonde perspectief.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) is ook niet overtuigd van de cijfermatige onderbouwing. De business case is helemaal veranderd. Ongeveer vijftien gemeenten zijn niet toegetreden omdat men geen voordeel ziet. De wethouder gaat ook niet in op het alternatief van een lichte samenwerking dat de ondernemingsraad heeft uitgewerkt. De wethouder wil eerst investeren in een gebouw. De LPM neemt haar controlerende taak heel serieus en neemt dan ook het signaal van de ondernemingsraad mee. De LPM wil ook niet separaat naar alle stukken kijken. De LPM weet ook niet wat in de zienswijze gaat staan. Dat is de crux. De LPM wil dan ook niet haar vingers aan dit dossier verbranden. Het is ook zo dat doelen waren afgesproken. Maastricht zou een bepaald bedrag als voordeel zou krijgen. De kosten zijn echter niet meegenomen. De LPM ziet dus geen voordelen. Hebben de twee andere gemeenten – Sittard-Geleen en Heerlen – dit ook al in de raad besproken? Gaan zij dit geld daadwerkelijk inleggen? Waarom moet zo over de heilige doelen worden gepraat? Het gaat immers altijd om de centen. De raad kan als controlerend orgaan nu niet anders dan stevig op de rem te trappen omdat de cijfers niet kloppen.

De voorzitter wil de Liberale Partij Maastricht graag corrigeren. De letterlijke tekst van de voorgestelde zienswijze is eerder vandaag door D66 voorgelezen. Dit zit ook bij de stukken van deze vergadering. Daarover kan dan ook geen verwarring bestaan. De voorzitter vraagt aan de LPM om dit zelf te lezen.

Wethouder Aarts heeft al uitvoerig geantwoord op de afhandeling van de intimidaties. In de afgesproken procedure heeft de wethouder ook niets meer hierover gehoord. Als er iets mis is, moet echter worden ingegrepen.

Verder heeft de wethouder ook al duidelijk uitgelegd dat de werkelijkheid in de begroting staat. Dit is ook door een accountant bekeken. Daarnaast moet de begroting ook wettelijk worden vastgesteld. De wethouder vindt het verder ook jammer dat er geen repliek komt op zijn argumenten. Een Gemeenschappelijke Regeling is niet nodig voor de inkoop. De aanbesteding van dienstverlening is echter ook ingewikkeld en mag ook niet altijd zo maar. De provincie Limburg heeft dit ook onderzocht. De wet zegt dat als men een aanbesteding wil doen, men zich aan bepaalde voorwaarden moet houden. Ook heeft de wethouder destijds – in 2014 – niet gehoord dat de business case is aangevallen. Hierover hebben de BOR's zelfs een positief advies afgegeven.

Het **CDA** (Heijnen) vraagt uitleg over de BOR.

Wethouder Aarts antwoordt dat de BOR (Bijzondere OndernemingsRaad) een gezamenlijk ondernemingsraad is van de drie steden waarin alle business plannen gemeenschappelijk worden besproken. Verder vindt de wethouder ook dat men niet kan aangeven dat men geïntimideerd is. De wethouder vindt dit niet serieus.

In antwoord op de LPM geeft de wethouder verder aan dat schaalvergroting voordelen biedt. De provincie Limburg spreekt zich ook positief uit over de verdere samenwerking. In 2016 is een business case voor deze drie gemeenten gemaakt en niet voor vijftien gemeenten. Het is wel de bedoeling dat andere gemeenten toetreden, maar dit is geen sine qua non. Daarnaast is het normaal dat geld aan een gebouw moet worden uitgegeven. Daarnaast zullen echter bijvoorbeeld ook werkplekken in Maastricht vrijkomen. Dit geldt voor iedere samenwerking en opschaling en meestal wordt daarvoor geld aan de raad gevraagd, maar dat is nu niet het geval. Verder stelt de wet dat een begroting moet worden vastgesteld. Daarbij kan dus geen sprake zijn van 'een mes op de keel zetten'. De wethouder vindt verder ook beschamend dat de Liberale Partij Maastricht vraagt of de gemeente Sittard-Geleen haar rekeningen wel kan betalen.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) vindt dat belangrijke punten onbesproken blijven. Er wordt een top opgericht die dit verhaal moet trekken, naast de kosten voor het gebouw in Heerlen ad 1 miljoen euro. Hebben de andere gemeenten contractueel vastgelegd dat zij ook moeten bijdragen aan de verbeteringen van de ICT of blijft het bij de inlegfee?

Partij Veilig Maastricht (Meese) vindt net zoals de wethouder dat als iets mis is, ingegrepen moet worden. Daarom vraagt PVM niet aan de wethouder om dit on hold te zetten vanwege de juridisering van het proces, maar vanwege het herstel van het vertrouwen tussen het college, de topambtenaren en de ambtenaren op de werkvloer.

Wethouder Aarts antwoordt dat de Gemeenschappelijke Regeling het gebouw huurt. De gemeente Maastricht gaat deze Gemeenschappelijke Regeling aan en de drie gemeenten zijn samen verantwoordelijk voor de verplichtingen die daaruit ontstaan. Er is ook geen inlegfee. De gemeente Maastricht is samen met de gemeenten Sittard-Geleen en Heerlen de 'founding fathers'. Daarvoor zijn ook voorkosten gemaakt. Maastricht wil graag iets van deze kosten terug van eventuele nieuwe toetreders; een eenmalige toetredingsfee.

De **Liberale Partij Maastricht** (Nuyts) merkt op dat de ICT van Sittard-Geleen en Heerlen op een achterstand zit. De ICT van Maastricht is echter op peil. Dat zou extra geld kunnen gaan kosten.

GroenLinks (Passenier) wil nu graag afronden en een besluit nemen.

Wethouder Aarts antwoordt dat er heel snel herstel zal zijn. De wethouder wil ook graag voorruit. De zekerheid komt echter pas als de raad zegt: 'we gaan hiermee door'. De wethouder adviseert de raad dan ook om nu een duidelijk besluit te nemen.

Partij Veilig Maastricht (Meese) geeft een negatief oordeel over de zienswijzen. Partij Veilig Maastricht is immers niet overtuigd door de argumenten van de wethouder.

De voorzitter deelt mee dat in deze vergadering – raadsronde – over het concept zienswijzen geen besluit kan worden genomen. Wel kan een peiling onder de fracties worden gedaan die aan het college wordt meegegeven. De voorzitter zal nu een rondje maken langs de fracties. De zienswijze moet immers uiterlijk vrijdag aanstaande op de tafel van het bestuur liggen. Het besluit kan dan in de eerstvolgende raadsvergadering achteraf worden bekrachtigd.

De **Seniorenpartij Maastricht** (Sabel) staat geheel achter het raadsvoorstel. De zienswijze is heel duidelijk. Bij begrotingswijzigingen komt de wethouder immers terug naar de raad. Dat is voldoende.

Het **CDA** (Heijnen) wil graag een alternatieve zienswijze indienen en hierover overleggen met de collega's.

De voorzitter vraagt of het CDA nu wil schorsen. Dit moet immers voor aanstaande vrijdag gebeuren. Dat is de uiterste termijn. De voorzitter vraagt of het CDA voor of tegen de voorgestelde zienswijze stemt.

Het **CDA** (Heijnen) kan dit nu niet doen. Het CDA weigert om zich zo onder druk te laten zetten. Het CDA vraagt om tijd.

De voorzitter vraagt nogmaals of het CDA voor of tegen de voorgestelde zienswijze stemt. Anders noteert de voorzitter een onthouding.

Het **CDA** (Heijnen) vraagt om een korte schorsing voor een overleg met de griffier over deze gang van zaken.

Schorsing 22.13 – 22.16 uur

De voorzitter deelt mee dat ruimte wordt geboden. De voorzitter geeft aan dat aanstaande vrijdag toch niet per se de begroting wordt vastgesteld. Men heeft dit een vergadering kunnen opschuiven, om de raad de ruimte te geven om tot besluitvorming te komen omdat het moment waarop dit bij de provincie Limburg moet worden neergelegd ook weer daarna ligt. Dit betekent dat in de vergadering van 27 juni 2017 aan de raad een concept zienswijze kan worden voorgelegd ter besluitvorming. Vervolgens wordt op 13 juli 2017 door het bestuur van de Shared Service Center de begroting vastgesteld met inachtneming van de zienswijzen. Op 1 augustus 2017 komt dit dan bij de provincie Limburg op tafel te liggen.

De voorzitter sluit onder dankzegging van de aanwezigen de vergadering om 22.18 uur.

Maastricht, 20 juni 2017

Vinju
Secretaris

Van der Gugten
Voorzitter